

## „Ето човѣкътъ!“

„Тогава Иисусъ излѣзе съ трънения вѣнецъ и съ багеницата. И рече имъ Пилать: Ето човѣкътъ!“<sup>1)</sup>

Подъ думата „човѣкъ“ или „человѣкъ“ на български се разбира същество, което живѣе цѣлъ вѣкъ; обаче, въ първообразния езикъ, въ езика, на който е написана тази фраза, „човѣкъ“ има друго значение — значи: Иисусъ, Човѣкътъ, Който иде на земята, Братъ на страждущитѣ. Какво трѣбва да разбираме подъ тия думи? Могатъ ли, като излѣземъ ние прѣдъ свѣта, да кажатъ хората за насъ: „Ето човѣкътъ“? За да се удостои човѣкъ съ това име, трѣбва да съдържа въ себе си четири нѣща: да е богатъ, да е силенъ, да има знания, да има добродѣтели. Ама ще кажете: „Какво дири тукъ богатството?“ — Богатството е почвата, условията, при които може да се развива човѣкъ; то е почвата, въ която се развива силата; послѣдната пъкъ внася топлина и свѣтлина, които въздѣйствуватъ на растенето, на развитието. Като дойдемъ до знанието — то е методътъ, чрѣзъ който трѣбва да се разбира и регулира нашиятъ животъ. Добродѣтелътъ пъкъ е цѣлътъ, къмъ която трѣбва да се стремимъ. И често хората задаватъ въпроса: „Какво трѣбва да правимъ?“ — Посѣйте едно житно зърно, и то ще ви покаже какво трѣбва да правите. Ще

<sup>1)</sup> Ев. Иоанъ 19: 5.